

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând recursul declarat de Ana Dimcea, reprezentată de avocatul Irina Sîrbu – Beșliu

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 prin care a fost admis parțial demersul lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae, interzis organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea să părăsească localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM fără permisiunea expresă a administratorului insolabilității Marian Nicolae și încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 prin care a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la achitarea onorariului fix al lichidatorului, încasat în mod solidar din contul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea onorariul fix în mărime de 96000 lei în favoarea administratorului autorizat Marian Nicolae

constată:

La 27 ianuarie 2015, SA „Asterra Grup” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Ralic Trans”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Ralic Trans”, desemnat Andrei Gherman în funcție de administrator provizoriu al SRL „Ralic Trans”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015 a fost declarat debitorul SRL „Ralic Trans” în stare de insolabilitate, intentată procedura simplificată de faliment față de SRL „Ralic Trans”, cu dizolvarea debitorului, desemnat Marian Nicolae în funcția de lichidator al SRL „Ralic Trans”.

La 19 august 2015, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a înaintat instanței de insolvabilitate un demers, prin care a solicitat interzicerea membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean și Alexandru Railean să părăsească localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM fără permisiunea expresă a lichidatorului SRL „Ralic Trans”.

La fel, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a solicitat și interzicerea membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean și Alexandru Railean eliberarea pașaportului străin fără permisiunea expresă a lichidatorului SRL „Ralic Trans”.

La 17 septembrie 2015, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a depus cerere cu privire la achitarea onorariului fix, solicitând încasarea solidară din contul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea a onorariului fix în sumă de 60000 lei.

În motivarea cererii a invocat că la ședința adunării creditorilor SRL „Ralic Trans” din 08 septembrie 2015, prin negocieri directe, a fost aprobat onorariul fix al lichidatorului în mărime de 12000 lei.

Afirmă că potrivit art. 70 alin. (4) din Legea insolvabilității, onorariul fix pentru lichidator se stabilește lunar din patrimoniul debitorului.

Menționează că plățile urmează a fi calculate pentru fiecare lună din momentul intentării procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, indică că în perioada de 07 aprilie 2015 – 11 septembrie 2015, adică 5 luni de activitate efectivă, dânsul poate pretinde la plata onorariului fix în mărime totală de 60000 lei.

Având în vedere prevederile art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilității, susține că potrivit raportului administratorului provizoriu al SRL „Ralic Trans”, Andrei Gherman a fost constatată lipsa cărorva bunuri în patrimoniul debitorului, ceea ce denotă imposibilitatea încasării onorariului fix în favoarea lichidatorului, decât direct din contul membrilor organelor de conducere a debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 a fost admis parțial demersul lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae, interzis organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea să părăsească localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM fără permisiunea expresă a administratorului insolvabilității Marian Nicolae.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la încasarea remunerației, încasat de la SRL „Ralic Trans” în beneficiul administratorului/lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae remunerația în sumă de 60000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 noiembrie 2015 a fost admis recursul declarat de lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, prin care a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la

încasarea remunerației, încasat de la SRL „Ralic Trans” în beneficiul administratorului/lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae remunerația în sumă de 60000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvență, în același complet de judecători.

La 08 decembrie 2015, în cadrul ședinței instanței de insolvență, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a depus cerere de concretizare cu privire la modificarea cuantumului onorariului fix, solicitând plata onorariului fix în mărime de 96000 lei.

În motivarea cererii a invocat că onorariul fix al lichidatorului urmează a fi calculat pentru fiecare lună din momentul intentării procesului de insolvență și anume, din 07 aprilie 2015 până la 08 decembrie 2015 sunt 8 luni de activitate, motiv pentru care consideră că onorariul fix urmează a fi achitat în sumă de 96000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la achitarea onorariului fix al lichidatorului, încasat în mod solidar din contul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea onorariul fix în mărime de 9600 lei în favoarea administratorului autorizat Marian Nicolae.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 a fost corectată greșeala stipulată în partea motivată, cât și dispozitivă a încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, fiind indicată „suma onorariului fix în mărime de 96000 lei” în loc de „suma onorariului fix în mărime de 9600 lei”.

La 10 februarie 2016, Ana Dimcea, reprezentată de avocatul Irina Sîrbu-Beșliu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, solicitând casarea parțială a încheierii din 08 decembrie 2015 în partea admiterii cererii cu privire la achitarea onorariului fix al lichidatorului și încasarea sumei de 96000 lei în mod solidar din contul Anei Dimcea, casarea parțială a încheierii din 01 octombrie 2015 în partea interzicerii Anei Dimcea de a părăsi localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM, fără permisiunea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierile recurate, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susține că prevederile art. 247 din Legea insolvenței se aplică persoanelor care dețineau funcțiile de conducere la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Având în vedere prevederile art. 248 din Legea insolvenței, menționează că legiuitorul, în cazuri concrete, a instituit anumiți termeni care urmează a fi respectate.

Astfel, remarcă că legiuitorul a stabilit un termen concret în interiorul căruia pot fi înaintate revendicări, prin urmare, inițial este necesar de a fi pronunțată

hotărârea prin care instanța de insolvabilitate constată stare de insolvabilitate a debitorului și cea de-a doua condiție este ca să fi trecut cel puțin doi ani din momentul pronunțării unei astfel de hotărâri.

Menționează că în speță, hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a fost emisă la 07 aprilie 2015, deci nu mai devreme de 2 ani de la această dată poate fi înaintată cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Remarcă că lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae nu a prezentat instanței de insolvabilitate probe pertinente și concludente care ar demonstra că ea ar fi ținut o contabilitate fictivă și s-ar face vinovată de apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

La 04 martie 2016, SRL „Ralic Trans” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cerințelor cu privire la repunerea în termen a cererii de recurs și respingerea recursului ca fiind depus tardiv.

La 22 martie 2016, Ana Dimcea a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, repunerea în termen, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că încheierea recurată, precum și hotărârea instanței de insolvabilitate cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans” au fost emise contrar prevederilor legale, deoarece membrii organelor de conducere ale debitorului insolubil nu au fost citați legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, încălcând astfel dreptul la apărare și principiul egalității armelor în proces garantat de art. 26 CPC și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Sușține că în motivarea încheierii contestate, instanța de insolvabilitate a făcut referire la hotărârea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, fără a face o cercetare suplimentară a circumstanțelor de fapt și de drept, în urma cărora trebuia să ajungă la concluzia menționată în decizia Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2015.

Afirmă că a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 26 ianuarie 2016, fapt certificat prin cererea înregistrată în cancelaria Curții de Apel Chișinău, motivul depunerii unei astfel de cereri a constituit aplicarea sechestrului pe bunurile ce-i aparțin.

Remarcă că la materialele cauzei se regăsesc citații expediate pe numele ei la adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, ap. 23, apartament pe care dânsa l-a înstrăinat la 29 ianuarie 2015, adică anterior intentării procedurii de insolvabilitate.

Consideră că urmează a fi apreciată critic și citarea publică efectuată, prin prisma faptului nerespectării cu bună-credință a drepturilor procesuale inițiale.

Menționează că în procesul de citare au fost încălcate prevederile din Recomandarea CSJ nr. 54 cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale

despre citarea părților în proces, deoarece locul ei de aflare putea fi cunoscut cu exactitate.

Relevă că se constată cert și univoc faptul că în cadrul procedurii de intentare a insolvenței față de SRL „Ralic Trans”, precum și a examinării cererii administratorului de insolvență al debitorului menționat cu privire la încasarea onorariului, dânsa nu a fost citată în modul corespunzător, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, principiul contradictorialității și dreptul la apărare.

Mai notează că instanța de insolvență a omis de a se expune asupra faptului cum a ajuns la concluzia precum că ea activa în calitate de contabil la SRL „Ralic Trans” sau în general se afla în raporturi de muncă cu întreprinderea menționată, deoarece la materialele cauzei nu se regăsesc careva acte care ar demonstra cu certitudine acest fapt.

Afirmă că informațiile anexate la materialele dosarului relevă doar faptul cine și din ce an deținea funcția de administrator și cine sunt fondatorii societății, nefiind nicio informație cu privire la faptul cine deținea funcția de contabil sau alți angajați.

Indică că în baza informației oferite de IFS DAF Ciocana, potrivit fișei de verificare a obligațiilor privind impozitul pe venit declarat de ea pentru anul 2011 și anul 2012, pot fi identificate toate companiile, agenții economici cu care dânsa se afla în raporturi de muncă.

Având în vedere prevederile art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței, consideră că hotărârea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere este prematură, deoarece hotărârea cu privire la intentarea procedurii simplificate de faliment față de SRL „Ralic Trans” a fost adoptată la 07 aprilie 2015, iar hotărârea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, contrar normei enunțate, a fost emisă la 08 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 8 din Legea insolvenței, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că încheierile din 01 octombrie 2015 și din 08 decembrie 2015 au fost adoptate în lipsa recurentei și reprezentantului ei.

Totodată actele pricinii denotă că copia încheierii recurate din 01 octombrie 2015 a fost expediată în adresa părților la 01 octombrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 20), iar cea din 08 decembrie 2015 – la 12 ianuarie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 33 verso), careva date despre recepționarea acestora de către recurentă, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului

și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului și temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele dosarului rezultă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 a fost admis parțial demersul lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae, interzis organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea să părăsească localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM fără permisiunea expresă a administratorului insolabilității Marian Nicolae.

La adoptarea acestei soluții, instanța de insolabilitate și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 84 alin. (2) din Legea insolabilității.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai *în cazurile prevăzute expres de prezenta lege*.

Având în susținere norma enunțată și reieșind din faptul că Legea insolabilității specifică direct actele de dispoziție ce se supun contestării, instanța de recurs constată că încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 nu se supune recursului.

Or, încheierea menționată a fost adoptată de instanța de insolabilitate, prin prisma art. 84 din Legea insolabilității, care prevede că în caz de eschivare a debitorului de la îndeplinirea obligațiilor, conform prezentei legi, instanța de insolabilitate, la cererea administratorului, a adunării creditorilor sau a comitetului creditorilor ori din oficiu, poate ridica debitorului dreptul de administrare a patrimoniului, dacă acesta dispune de el, îi poate interzice să părăsească localitatea de reședință fără permisiunea sa expresă ori poate aplica alte măsuri de asigurare în conformitate cu legislația în vigoare.

Din conținutul normei date nu rezultă, însă, posibilitatea contestării cu recurs a actului de dispoziție adoptat de instanța de insolabilitate.

Ca urmare, se constată că încheierile adoptate în baza art. 84 din Legea insolabilității nu se supun contestării cu recurs, fapt ce denotă incontestabil că și încheierea instanței de insolabilitate din 01 octombrie 2015, prin care a fost

interzis organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea să părăsească localitatea de reședință și întreg teritoriu al RM fără permisiunea expresă a administratorului insolvenței Marian Nicolae nu este susceptibilă contestării cu recurs, fapt ce impune respingerea recursului declarat de Ana Dimcea împotriva încheierii menționate.

Instanța de recurs remarcă că, deși în dispozitivul încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 este menționat că aceasta poate fi contestată cu recurs în termen de 15 zile, mențiunea dată nu poate substitui prevederile legale la capitolul dat, care nu prevăd calea de atac a acestor încheieri, ca urmare recursul depus de Ana Dimcea urmează a fi respins.

Pe cale de consecință se va reține și faptul că dispozițiile expres prevăzute de legislatorul național a categoriilor de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență este conformă standardelor procedurale relevante și garantate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Cu referire la recursul depus de către Ana Dimcea împotriva încheierii instanței de insolvență din 08 decembrie 2015 prin care a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la achitarea onorariului fix al lichidatorului și încasat în mod solidar din contul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea onorariul fix în mărime de 96000 lei în favoarea administratorului autorizat Marian Nicolae, instanța de recurs relevă următoarele.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată din 08 decembrie 2015 rezultă că încheierea menționată a fost adoptată în lipsa Anei Dimcea și a reprezentantului ei (f. d. 29).

Deși actele pricinii indică că Ana Dimcea a fost citată pentru ședința de judecată din 08 decembrie 2016, se constată că citația nu a fost înmănată destinatarului pe adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, ap. 23, dar a fost restituită cu mențiunea că adresatul nu locuiește pe adresa indicată (f. d. 76).

Instanța de recurs remarcă și faptul că nici citarea publică, prin intermediul ziarului „Timpul” din 06 noiembrie 2015, pentru ședința de judecată din 08 decembrie 2015, ora 10:00 nu atestă că Ana Dimcea a fost legal citată pentru ședința de judecată în instanța de insolvență, precum și faptul că aceasta a cunoscut despre examinarea prezentei pricini.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 108 alin. (1) CPC, președintele instanței va dispune citarea pârâtului prin publicitate, dacă locul de aflare a acestuia nu este cunoscut și *reclamantul dă asigurări că deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia.*

La materialele cauzei nu se regăesc însă probe care ar demonstra că lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a făcut tot posibilul în vederea aflării domiciliului Anei Dimcea, dar nu a reușit, pentru a fi temei de aplicare a prevederilor art. 108 alin. (1) CPC.

Mai mult că din conținutul cererii de recurs depusă de Ana Dimcea se evidențiază că apartamentul nr. 23 situat în mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, adresă indicată în cererea administratorului insolvenței și la care a fost expediată citația pentru ședința instanței de insolvență, a fost înstrăinat la 29 ianuarie 2015, adică anterior intentării procesului de insolvență față de SRL „Ralic Trans”.

Astfel fiind, este cert că Ana Dimcea nu a participat în cadrul ședințelor de judecată în instanța de insolvență, iar probe care ar demonstra citarea legală a acesteia la materialele pricinii lipsesc.

Față de cele expuse mai sus, se constată încălcarea procedurii de citare legală a Anei Dimcea pentru ședința de judecată, fapt ce indică la temeinicia recursului depus de ultima și casarea încheierii contestate.

Or, necitarea și necomunicarea în modul corespunzător de către instanțele de judecată a actelor de procedură către participanții la proces ar putea înfrânge principiul echității procedurii civile și îngreuna în mod inacceptabil dreptul subiecților la un proces echitabil, contrar standardelor înscrise în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în spețele Godorozea și Bucuria SA contra Moldovei din 06 octombrie 2009 și, respectiv, 05 ianuarie 2010.

Instanța de recurs remarcă că deși încheierea instanței de insolvență a fost contestată doar de Ana Dimcea, având în vedere că prin încheierea menționată a fost încasat *in mod solidar* din contul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea onorariul fix în mărime de 96000 lei în beneficiul administratorului autorizat Marian Nicolae, faptul dat face imposibilă casarea parțială a hotărârii contestate, prin urmare se impune casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, cât și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 prin care a fost corectată greșeala strecurată în partea motivată a încheierii din 08 decembrie 2015, cu remiterea pricinii la o nouă judecare în instanța de insolvență.

Distinct de cele relatate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, de a admite recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, de a casa integral încheierile Curții de Apel Chișinău din

08 decembrie 2015 și din 15 decembrie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), b), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Ana Dimcea, reprezentată de avocatul reprezentată de avocatul Irina Sîrbu – Beșliu împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015.

Se admite recursul declarat de Ana Dimcea, reprezentată de avocatul reprezentată de avocatul Irina Sîrbu – Beșliu împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău 08 decembrie 2015.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost corectată greșeala strecurată în partea motivată a încheierii din 08 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță